

Publicerad 2005-01-02 13:14 av Automat

Med tankarna hos de i Asienkatastrofen.

Nyår

Sökandes framåt går dagar i tåg
delar reflexer med snön (som inte kom)
och jag undrar hur det kändes (känns) för alla dom
jag undrar om det kändes, om det kändes som
den vinklade glimten jag såg.

Fyrverkerier som flackar i sträck
av barn som lekte och sprang, som de ju gör
Jag undrar om de kan hjälpa det som lever och dör
mer än vi andra som levt men bara förstör
armen är kall mot mitt fönsterbläck.

Ett år passerar och ett nytt tar vid
som om livet var flyktigt och opersonligt kallt
som om nyckeln till livet är att blundra från allt
att i en egen lite bubbla låta drömmen bli salt
den om att inte passivt stå bredvid.

Jag lever och går och jag lever och lär
och vår jord bara snurrar och vrider sig skev
du ser och du undrar, ty snett allting blev
och det år som har gått, kan du se hur du klev
i något som blev till det här.

Till något som blev till det här.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Automat med Poeter.se id #1448 innehar upphovsrätten